

[Undervisningsministeren]

fremmedgørelse, som jeg har forstået Hr. Honoré er bange for.

Når det gælder dialekt i prosaform, kan læreren naturligvis inddrage sådanne tekster, men jeg ved, at der også her er et meget begrænset tekstmateriale til rådighed, hvis dette skal bruges til andet end at belyse en forsvunden kulturkreds.

Hr. Honoré foreslår, at eleverne undertiden bør have mulighed for at skrive stile på dialekt, men der findes ikke faste regler for »dialektskriftsprog«, og man ville derfor i givet fald sætte elever og lærere i en meget vanskelig situation. Det skal tilføjes, at man ved folkeskolens afsluttende prøver og eksaminer altid fra censorernes side har taget hensyn til elevens dialektale særpræg, når det gjaldt bøjningsformer og ordvalg. Men med den aktuelle interesse, der fra flere sider lægges for dagen, hvad angår krav til korrekt retstavning, vil det nok være mindre rimeligt at indblende dialektale retstavningmuligheder, der bygger på en rent lydlig efterligning.

I øvrigt har Institut for grænseregionsforskning med støtte fra statens humanistiske forskningsråd netop udgivet en publikation af Karen Margrethe Pedersen, som hedder »Dialekt, regionalsprog, rigssprog – en analyse af børns skolesprog«. Dette er med til at vise, at emnet debatteres.

Til *socialministeren* (7/10 77) af:

Jørgen Junior (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at sørge for, at der i åndssvageforsorgens lokale vejledende råd kun udbetales mødediæter til de medlemmer, der deltager i rådernes møder?«
(Spm. nr. 35).

Begrundelse.

I Storstrøms amtsråd har der netop været valgt medlemmer til et udvalg, der skulle forberede særforborgens overgang til amtskommunen. Til dette udvalg blev fremskridtspartiets amtsrådsmedlem, Alfred Arildsen, vraget efter bagningen af en politisk rævekage. Debatten i forbindelse med dette valg har medført skuffelse og protester fra både formanden for det vejledende råd samt pårørende til de åndssvage, der som baggrund for deres vrede påpeger, at A. Arildsen er den af amtsrådsmedlemmerne, der har været mest interesseret i arbejdet samt flittigst til at mø-

de. Det er med hensyn til det sidste, jeg gerne vil have ministeren til at tage et initiativ for ikke at se skatteborgerne blive gjort til grin af visse af deres amtsrådsrepræsentanter. Sagen har nemlig kort og godt vist, at der udbetales mødediæter til de politikere, der er så vilde efter at få posterne, men ikke interesserer sig så meget for sagen, at de gider deltage i møderne.

Efter min opfattelse burde der kun ydes honorar for det udførte arbejde. Med andre ord kun for de møder, den pågældende deltager i.

Skulle dette medføre lidt mindre interesse for at blive valgt til posterne, ville det nok i højere grad medføre, at der blev plads til dem, der varetager borgernes interesser bedst.

Jeg skal i øvrigt henvide til Lolland-Falsters Folketidende den 15. september, 23. september og 3. oktober d. å.

Besvarelse (14/10 77):

Socialministeren (Eva Gredal):

Åndssvageforsorgens vejledende råd, hvoraf der er i alt 10, består hver af 7 medlemmer inkl. en af og blandt medlemmerne valgt formand. Rådene har til opgave at følge udviklingen i det enkelte center og over for centerledelsen fremsætte forslag til sådanne foranstaltninger, som udviklingen gør ønskelige.

De medlemmer, der er udpeget af Landsforeningen Evnesvages Vel, amtsrådene og Københavns og Frederiksberg kommunalbestyrelser modtager for hvervets varetagelse et vederlag, godkendt af folketingets finansudvalg (med undtagelse af fremskridtspartiet), jfr. aktstykke nr. 495 af 13. august 1975. Vederlaget andrager årligt 400 kr. til medlemmerne og 960 kr. til formændene + sædvanligt tillæg.

Herudover ydes der dækning af rejse- og opholdsudgifter i forbindelse med medlemmernes deltagelse i rådernes møder m. m., men ikke »mødediæter«.

Det er min opfattelse, at der af de lokale vejledende råd udføres et værdifuldt arbejde. Der foreligger ikke oplysninger for mig om lav deltagelse i rådernes møder, og jeg agter ikke på grundlag af en udokumenteret på-